

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojega zastupa opunomoćenica S. D., odvjetnica iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 19. prosinca 2019.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/18-01/33, urbroj: 401-01/10-19-36 od 2. srpnja 2019.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Točkom 1. izreke osporavanog rješenja tuženika odbijen je tužiteljev prijedlog za povrat u prijašnje stanje, dok je točkom 2. izreke rješenja odbačena tužiteljeva žalba izjavljena protiv obavijesti Grada Z., klasa: 008-02/17-002/651, urbroj: 251-02-02/017-18-16 od 22. listopada 2018., kao nedopuštena.

U tužbi kojom osporava rješenje tuženika, tužitelj u bitnom ističe da je 25. listopada 2018. zaprimio obavijest Grada Z. od 22. listopada 2018. kojom je obaviješten da se njegov zahtjev za pristup informacijama od 5. prosinca 2017. ne smatra zahtjevom za pristup informacijama. Navodi da je u presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-409/18 od 16. siječnja 2019. izneseno pravno shvaćanje da u konkretnom slučaju nije riječ o postupanju u smislu članka 156. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09.; u daljnjem tekstu: ZUP), već je riječ o zahtjevu za pristup informacijama zbog čega je Sud prihvatio nadležnost i poništio osporeno rješenje te naveo da tužitelj protiv obavijesti može izjaviti žalbu Povjereniku za informiranje u roku od 15 dana od dana primitka presude. Tužitelj nadalje navodi da je točkom 1. osporavanog rješenja prijedlog za povrat u prijašnje stanje odbijen kao neosnovan, a on je naveo da podnosi prijedlog za povrat u prijašnje stanje radi izjavljivanja dopuštene, pravovremene i potpune žalbe protiv obavijesti koja ne sadrži uputu o pravnom lijeku. Zbog toga predlaže točku 1. osporavanog rješenja poništiti. Budući da mu nije dana uputa o pravnom lijeku kojom mu je omogućeno izjavljivanje žalbe to je žalba protiv obavijesti dopuštena, ali i osnovana te predlaže poništiti točku 2. osporavanog rješenja. Navodi da je riječ o informaciji koja sadrži podatak o trošenju javnih sredstava, a koja je dostupna na temelju članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15.; u daljnjem tekstu: ZPPI). Smatra da informacija postoji, dostupna je na jednostavan način, bez provođenja dodatne analize.

Mišljenja je da su u konkretnom slučaju počinjene bitne povrede pravila postupka. Predlaže poništavanje osporavanog rješenja tuženika i traži naknadu troškova upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi da tužitelj ponavlja svoje navode koje je ranije iznosio u žalbenom postupku. Tuženik ističe da je zauzeo stav da se u slučaju ako obavijest nije dana sukladno članku 23. stavku 1. točki 6. ZPPI-a ne može raditi o rješavanju zahtjeva pa se ne može prihvatiti da bi obavijest u konkretnom slučaju predstavljala rješenje o odbijanju zahtjeva protiv koje bi se mogla izjaviti žalba. Upućuje na stajalište Suda iz presude, poslovni broj: UsII-452/18-7 od 14. ožujka 2019. da podatak o isplatama Grada Z. odvjetnicima predstavlja informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a. Smatra da bi bilo protivno načelu ekonomičnosti i učinkovitosti obavijest smatrati rješenjem o odbijanju zahtjeva iz članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI-a te ponovno vraćati postupak u stadij žalbe, tim više što je rješenje tuženika od 2. siječnja 2019. u međuvremenu postalo pravomoćno. Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva.

Grad Z. u svom odgovoru na tužbu predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva.

U skladu s člankom 6. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine,“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; u daljnjem tekstu: ZUS) odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju.

Budući da tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice nisu sporne, a stranke ne zahtijevaju održavanje rasprave, Sud je spor riješio bez rasprave na temelju članka 36. točke 4. ZUS-a.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prije svega valja naglasiti da u ovom slučaju nema mjesta primjeni članka 82. ZUP-a kojim je u stavku 1. propisano da će se stranci koja iz opravdanog razloga propusti u roku obaviti neku radnju pa je zbog toga propuštanja isključena od obavljanja te radnje, dopustiti na njezin prijedlog, povrat u stanje postupka prije propuštanja poduzimanja radnje u određenom roku. Povrat u prijašnje stanje dopustit će se i stranci koja je iz neznanja ili očitom pogreškom poslala ili predala podnesak na vrijeme, ali nenadležnom javnopravnom tijelu.

Ovaj je institut primjenjiv u slučaju kad je stranka propustila obaviti neku procesnu radnju vezanu uz prekluzivni rok u upravnom postupku, o čemu ovdje nije riječ. Naime, odluka suda ili stajalište suda o pravnoj prirodi određenog akta ne predstavlja opravdani razlog zbog kojeg je tužitelj propustio rok za podnošenje žalbe, u smislu naprijed navedene odredbe ZUP-a, zbog čega nema mjesta povratu u prijašnje stanje.

Pored toga, ovdje nema mjesta povratu u prijašnje stanje jer i sam tužitelj ističe da je podnio žalbu protiv obavijesti Grada Z., klasa: 008-02/17-002/651, urbroj: 251-02-02/01718-16 od 22. listopada 2018.

U obrazloženju osporavanog rješenja tuženik ističe da se predmetna obavijest ne može smatrati rješavanjem zahtjeva sukladno ZPPI-u jer se u slučaju ako obavijest nije dana sukladno članku 23. stavku 1. točke 6. ZPPI-a, ne može ni raditi o rješavanju zahtjeva. Pored toga tuženik iznosi kronologiju postupka te zaključuje da žalba nije dopuštena jer predmetna obavijest ne predstavlja rješenje. Ističe i to da je u istoj pravnoj stvari, povodom tužiteljeve žalbe, donio rješenje, klasa: UP/II-008-07/18-01/33, urbroj: 401-01/10-19-22 od 2. siječnja 2019. kojim je naložio Gradu Z. da u određenom roku riješi tužiteljev zahtjev za pristup informacijama od 5. prosinca 2017.

Ocjenjujući osnovanost tužbenog zahtjeva, valja istaknuti da je u presudi ovoga Suda, poslovni broj: UsII-409/18-7 od 16. siječnja 2019., na koju osnovano tužitelj u tužbi upire, izražen stav da, s obzirom na sadržaj tražene informacije kojom se traže podaci o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/uredima/odvjetnicima u razdoblju od 1. do 30. lipnja 2018., obavijest službenika za informiranje po svom sadržaju predstavlja rješenje kojim se

odbija zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama. U takvom se slučaju, sukladno članku 25. stavku 1. ZPPI-a, protiv rješenja tijela javne vlasti može izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Nadalje, Sud je u navedenoj presudi zaključio da je javnopravno tijelo prvog stupnja odbilo zahtjev tužitelja za ostvarivanje prava na pristup informacijama pa protiv te obavijesti tužitelj može izjaviti žalbu Povjereniku za informiranje u roku od 15 dana od dana primitka te presude. Slijedom navedenog, obrazloženje osporenog rješenja glede pravne prirode obavijesti ne može se prihvatiti.

Međutim, iz podataka spisa predmeta dostavljenih Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tuženik rješenjem, klasa: UP/II-008-07/18-01/33, urbroj: 401-01/10-19-22 od 2. siječnja 2019. naložio Gradu Z. da u roku od 8 dana riješi tužiteljev zahtjev za pristup informacijama od 5. prosinca 2017. sukladno ZPPI-u. Riječ je o istovjetnom zahtjevu za pristup informacijama o ukupnim isplatama pojedinim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima u razdoblju od 1. do 30. lipnja 2018. Protiv tog rješenja, ni tužitelj, a ni Grad Z. nisu podnijeli tužbu ovom Sudu pa je rješenje postalo pravomoćno.

Stoga, u okolnostima ovog konkretnog slučaja, valja zaključiti da je žalba tužitelja izjavljena protiv obavijesti od 22. listopada 2018. riješena rješenjem tuženika od 2. siječnja 2019. pa iz ovog razloga, a ne iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, nije bilo mjesta ponovnom odlučivanju o tužiteljevoj žalbi protiv iste obavijesti.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju članka 57. stavka 2. ZUS-a odlučiti kao u točki I. izreke.

Odluka o troškovima spora (točka II. izreke) utemeljena je na članku 79. stavku 4. ZUS-a.

U Zagrebu 19. prosinca 2019.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.